

ikke nyt, idet der i Fjor indkom et Andragende til den højtærede Trafikminister om at faa denne Ordning indført. Andragendet blev ganske vist ikke imødefaaret, men jeg forstod dog den højtærede Minister saaledes, at han ikke stillede sig ganske afvisende over for det og ikke fandt Forlangendet i og for sig ubilligt eller daarligt begrundet, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde gøres Middelfart Købstad denne lille Indrømmelse. Det var et haardt Stød for Byen, da man i sin Tid forlagde Færge fra den gamle stærkt befærdede Kongebro og ud til Strib. Det er en meget trist Begyndelse paa en Rejse, som de Middelfartborgere maa gøre, naar de først skulle rejse til den modsatte Side af den, de ville til, og de saa maa vente i Strib en halvanden Times Tid under ret uhyggelige Forhold. Saadanne Forhold føles i Middelfart som en Mlempe, og de virke som en Tilfidsfættelse. Man vil naturligvis — det kan jeg tænke — henvise til, hvorledes andre Købstæder ere stillede med Hensyn til Eksprestog, og sige, at de andre Købstæder ere nok saa daarligt stillede som Middelfart. Dette kan jeg dog ikke ganske indrømme. Hvad de fjerste Købstæder angaar, vide vi jo, at der er sørget for Afsens Købstad ved ganske alvorlig omfattende Foranstaltninger, som ogsaa ere meget kritiserede. Og hvad Kerteminde Købstad angaar, da har jeg nemlig faaet Betrættelse paa den Alvor, hvormed den ønsker at faa Eksprestog til at standse, ved i Morges at læse et Referat fra Kerteminde Byraads Møde, hvoraf det fremgaar, at Byraadet som Betingelse for et hyderligere Tilskud til Odense—Kertemindesbanen, betinger sig en Togplan, som sikrer en direkte Forbindelse med Eksprestog. Deraf fremgaar, mener jeg, at Kravet er alvorligt ment og har betydelig Interesse for vedkommende Købstad. Naar nu altsaa Odense—Kertemindesbanen kommer, ere alle fjerste Købstæder hjulplne, og der er saa kun Middelfart tilbage. Men hvorfor skulle Middelfart da alene være Stifbarn? Den har dog Købstadnavn og Købstadtraditioner at hævde saa godt som nogen By. Man kan nu vel indvende: hvad skulle Sørv og Ringsted sige? Men dertil vil jeg svare, at jeg mener, at Forholdet der er noget anderledes, da Sørv og Ringsted ligge nærmere ved Hovedstaden, Rejsen er mindre besværlig, og Forbindelsen med Hovedstaden derfor ganske anderledes let. Jeg skal naturligvis ikke indlade mig paa at give den højtærede Trafikminister Anvisning paa, hvorledes de 5 Minutter, som det vel tager at lade Eksprestoget standse ved Middelfart, skulle indvindes — det ved

den højtærede Minister og hans Embedsmænd bedre end nogen Rigsdagsmand, men jeg vil antage, at der maatte kunne indvindes et Par Minutter ved hvert af Færgefederne og et Minut i Odense, saaledes, at Eksprestoget kunde føres frem efter den oprindelige Plan. Og en Ting vil jeg dog tillade mig at udtale, og det er den Kendsgerning, at Eksprestoget kan standse ved Middelfart Station. Det hændte nemlig i Fjor, at den højtærede Trafikminister gav Ordre til at lade Toget standse for at optage høje rejsende. Jeg siger ikke dette som en Bebrejdelse, thi jeg mener, at den, hvem Staten paalægger et Ansvar, ogsaa maa have Myndighed, og det hører jo med til god Statsorden, at naar den overordnede siger til den underordnede med hele den Myndighed, som den bag ved ham hvilende Statsmagt giver: gaa! saa gaar han, og: kom! saa kommer han. Jeg mener, at Trafikministeren, naar han har det store Ansvar for Trafikvæsenet, maa have den Magt og Myndighed, at lade Eksprestogene standse, naar og hvor han vil, men saa maa han ogsaa tage Følgerne, og Følgerne ere, at Middelfarts Borgere have faaet Smag paa Godet, og derfor vil Ministeren ikke faa Fred for dem, før han velsigner dem. Hvad mig selv personlig angaar, bygger jeg altsaa paa den omtalte Kendsgerning den Forvisning, at hvis Ministeren virkelig vil det, kan Eksprestoget bringes til at standse ved Middelfart Station og føres igennem til regelmæssig Tid, og derfor vil jeg rigtignok meget henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde tages et saadant Hensyn til denne gamle, mindværdige By, der er saa haardt stillet i Tidens voldsomme Konkurrence.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at berøre, fordi det ogsaa interesserer Befolkningen meget. Det er ligeledes et Jernbanespørgsmaal; det angaar Oprettelsen af en Holdeplads med Sidespor ved Rauslunde Villetalsgæstet. Ogsaa dette Spørgsmaal er gammelt, for saa vidt som der ogsaa i Fjor indkom Andragende derom til den højtærede Minister. Den højtærede Minister udtalte i Fjor ved Finanslovens 3dje Behandling, den Gang der var Tale om Holdepladser, at man ikke maatte forsøge paa at drive en Bevilling igennem, naar Administrationen ikke kunde tage mod den. Jeg anerkender saa fuldstændig denne Udtalelse af den højtærede Minister, jeg anerkender den ogsaa i Fjor og gjorde derfor heller ikke Forsøg paa at drive en saadan Bevilling igennem, thi jeg mente, det var skadeligt og unyttigt. Den højtærede Minister tilspøjede imidlertid samtidig, at Spørgsmaalet om